

EL POBLE: CATALA

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA I PAÏSOS IBERIQUES: 1.000
PAÏSOS D'UNIO POSTAL: 1.000

ANY VII • Barcelona, diumenge, 20 de mars de 1910 • NÚM. 1.841
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA I PAÏSOS IBERIQUES: 1.000
PAÏSOS D'UNIO POSTAL: 1.000

5 Cts.

D. Madrona Carbó y Ferrer

VIUDA DE CASAS

ha mort a l'edat de 79 anys

(El P. D.)

Els seus desconsolats fills Joaquim i Dolors, filla política don Agustí Biosca i Casanovas y donya Aurora Massó y Verdaguier, nets, netes, net polític, germana donya Elissa, nebotes, cosines, cosines y demés parents, don Josep M. Vilanova, y les raons socials MASSO CASAS & CIA. (L'Avenc), y SOLER y BIOSCA, al participar als seus amics y coneguts tant sensible pèrdua, els preguen la tinguin present en llurs oracions y se serveixin assistir a la casa mortuoria, Diputació, número 275, acompanyar el cadavre a la casa mortuoria y d'allí al Cementiri nou.

No's convida particularment

Societat General d'Aigües de Barcelona

Emprèstit de 2.500,000 ptes.

dividit en 5.000 obligacions al portador de 500 pessetes nominals, garantides pel capital, beneficis y drets de la Societat emissor.

Disfrutaran el 4 per 100 d'interès anual, pagable per semestres venuts, en 15 d'abril y 15 d'octubre. El primer cupó vencerà el 15 d'octubre del corrent any.

Aquests títols portaran la numeració correlativa del 1 al 5.000 y seran amortitzats per son valor nominal en el pla màxim de 20 anys, a començar del 15 d'abril de 1911, per sorteig anual; reservant la Societat la facultat d'anticipat l'amortització. El primer sorteig tindrà lloc en març de 1911.

Els impostos creats y que's creïn en la successió sobre'l capital y interessos d'aquestes obligacions seran a càrrec de sos tenedors.

El pagament de capital y interessos s'efectuarà a Barcelona.

La Societat cuidarà de fer lo necessari pera que aquestes obligacions siguin cotitzades oficialment en la Borsa de Barcelona.

Aquests títols encara que emesos a Espanya seran també títols a França, ont podran circular y esser negociats.

El dia 5 d'abril pròxim s'obrirà en les oficines dels senyors M. Arús y Companyia, suscripció pública pera la colocació dels expressats cinc mil títols, al preu de 92 per 100 o siguin 460 pessetes, a pagar.

Ptes. 50 al suscriptor
" 410 a l'adjudicació el dia 14
Ptes. 460 en total

Les suscripcions seran admeses fins les sis de la tarda del mateix dia 5 d'abril.

En cas necessari se procedirà a prorrateig, despreciant les fraccions inferiors a mitja obligació.

S'abonarà als Bancs, Banquers y Corredors colegiats la comissió de 178 per 100 sobre'l nominal dels títols que s'adjudiquin a les suscripcions per ells intervingudes.

Mars de 1910.

Màquines pera cosir Màquines pera fer mitja Santasusana

ABANS: CARME, 34

ARA: CARME, 40

CANTONADA DARRER DE DOCTOR DOU

PASTILLAS MORELLO

MALALTIES SEXUALS

de l'home y de la dona. Dr. FARRÉ y PUJAN, de l'Hospital de la Santa Creu, Balmes, 13, primer. Consulta de 3 a 5.

ESTÓMAGO

Una buena digestión asegura la salud y equivale en la mayoría de los casos a robustez y bienestar físico e intelectual. Muchos enfermos del aparato digestivo se quejan de dificultad en las digestiones, tardando a veces, en vez de tres o cuatro horas, ocho y diez o más en terminarse. Con el Elixir Estomacal de

SAIZ DE CARLOS (Stomaxil)

se abrevian las digestiones lo mismo en el estómago que en el intestino, por aumento de fuerza funcional, pues es preciso

PROCURAR ESTÓMAGO A QUELLOS CARGEN DE EL por medio de medicamentos que aumentan la secreción del jugo gástrico, la motilidad del estómago y su potencia fortificante para digerir y asimilar.

De venta en las principales farmacias del mundo y Serrano, 30, MADRID. Se remite por correo certificado a quien lo pide.

INTESTINOS

Rapitu
Revigila la humorística
surte els dimecres
10 cts

FILLS DE F. MAS SARDA

RAMBLA DEL CENTRE, 20-BARCELONA

Paguem sense comissió el cupó n.º 13 de les accions Foment d'Obres y Construccions a m.º de 20 pessetes, y negociem els cupons inferior, Amortizable a 4 per 100, Municipals, Obligacions Foment, Ferrocarriis y altres, venient primer d'abril pròxim.

La nostra joventut

En un article publicat no fa gaire temps en aquestes columnes se parlava de la joventut catalana y se sentia la afirmació de que aquesta havia ja arribat a cristallitzar en un tipus completament característic pel seu anhel progressiu y pel seu inagotable cabal d'entusiasme per tots els ideals de l'humanitat. En la nostra Barcelona, venia a dir l'anònim articulista, existeix y palpita una joventut digna de qualsevol ciutat europea. Jo no dubto de que la tinguem una joventut de la que se'n pot esperar les millors coses, una joventut d'idees d'ideal en tots els ordres de la vida, que ben encaminada y dirigida podria donar al temps dies de gloria a la patria y fundar un avenir sòlid y ple de grandesa pera la nostra Catalunya. Encara més, crec que les joventuts que fa un cicle d'anys bastant extens han anat deixant el llur ròssec inflammat d'entusiasme per la nostra terra, senyalen una veritable ascensió de ideal humà, una expansió creixent de simpatia humana y universal que ha de fer fecundes llurs empreses. Però permeteu-me que us digui, joves com jo y vosaltres més joves que jo, que aquesta ascensió continua està en vies d'aturarse, si no s'ha aturat ja, y corre'l perill de romandre indefinidament en un cim isolat, ben llunyà encara del terme final al que s'hauria d'aspirar.

Hi ha hagut un filòsof danès, Søren Kierkegaard, profund idealista, que dividia la vida espiritual de l'individu en tres fases, l'estètica, l'ètica y la religiosa (enténgeu-se aquestes qualificacions en sentit ampli, sobre tot la última). D'aquestes tres fases, la única que ha atravesat la joventut catalana es la fase estètica.

Som una turba furiosa d'entusiastes purs, enamorats del bell gestic, sumits per sempre en la contemplació del bell costat de les coses. El món de l'acció, per més que pugui semblar lo contrari, roman encara mils de llúcid lluny de nosaltres. Com bons estètics, el cercle dels nostres pensaments el constitueixen l'art y la política; art y política, no com acció, sinó com contemplació. La política en la nostra terra la trobem bella com una bella art, com un espectacle grandios de circ romà, com un camp de batalla antiga en que l'heroisme d'un poble pren actituds estatutaries dignes d'un gladiador clàssic. Encara fustegen en nosaltres les paraules fabuloses del nostre Corominas indicant a tots els homes de bona voluntat a que anessin a treure de ses encantades torres d'ivori an aquesta joventut contemplativa que mira la vida com un bell espectacle y com una ocasió propícia a filosofar sobre idees generals tot passejant per un recullit jardí d'Acadèmies ab vestes a la lluita del món, però inaccessible a la seva polsagueria.

El nostre intel·lectualisme de que tant ens vanteim, no es més que l'estigma de aquesta impotència contemplativa, no es més que'l símptoma agut d'aquesta febre estètica que ens consumeix ab dos torments y ens reté's brassejos aplomats y impotents pera arripar y transformar les vives realitats. L'entusiasme es vida quan en ell està encarnada una forta acció; però es un somni deliquescient quan se perd en purs ideals. Som una joventut fiada; ja, vivim ubriagats d'entusiasmes incontinentes, y quan volem caminar y emprendre un camí definitiu tumbalegem y anem a tomballons. La nostra joventut no ha sapigut transpassar a la fase ètica o de la acció.

En un mètode y un principi de la pedagogia moderna l'ensenyar a tot noi, sigui ric o pobre, sigui de gran o de curta capacitat, un ofici manual: que si algun dia no pot servir pera res més, pugui al menys fer ús de les mans que Déu li ha donat pera treballar. Jo faria entre nosaltres una aplicació concreta d'aquest principi en la educació intel·lectual y moral del nostre jovent, y crec que fora un autòdot contrari al verí del nostre intel·lectualisme quietista. A tot jove, mal que estigués destinat a esser el filòsof més profund de l'humanitat, l'obligaria a emprendre l'estudi intens d'una cosa concreta, d'una cosa limitada. Prohibiria al 95 per 100 parlar d'idees generals, reservant això a uns quants escullits, y els donaria a cadascú un ofici intel·lectual. D'aquesta manera tindrien la gent necessària pera tot lo que necessitem. No com ara, que tots som filòsofs y tots semblen posseir el dò profètic. Penseu lo que fora en l'aspecte material de la vida si tots els que tenen que veure ab la construcció volguessin fer palaus y temples y no's trobés ningú que volgués fer rajoles. Doncs això es lo que passa en la brillant intel·lectualitat catalana. Y parlo per mi, amics meus; jo també m'he sentit ab vocacions sublimes, però m'he convençut al fi que més servirà a la patria fer rajoles en el món de la nostra intel·lectualitat y dient ab tota senzillesa quan convingui les veritats que m'ha donat l'experiència.

Declararem guerra a mort a les idees generals, y estudiem, estudiem, estudiem, recordant el consell que a la joventut italiana donà el gran Carducci. Mentre la nostra joventut intel·lectual no sigui com un rusi d'abelles treballant quiscuna en la seva cel·la la mel de llur pròpia flor respectiva, aquesta joventut no tindrà consistència moral, y quan vingui l'hora de les grans accions se doblegarà al pes de les armes. L'estudi ha d'esser la nostra acció; l'estudi apassionat, perseverant sobre un sol objecte, aquest estudi que suposa a la fi una batalla guanyada sobre la natura, que guarda ab urpes de ferro l'avenir de l'humanitat, aquest estudi ple de concret y intensos y silenciosos entusiasmes, que en la nostra edat fa fecundes les joventuts de les grans civilitzacions mestresses actuals de l'humanitat, «Abeunt studia in mores», diu un adagi llatí; els estudis devenen costums; en el fons de tota cosa ben estudiada hi ha un cabal

inagotable d'experiència humana, un dòl d'energia moral que s'atravessa en l'esperit estudiant, un evangeli de fortaleza y de serenitat que s'irradia en el món de l'acció; estudi vol dir feccia, estabilitat, seguretat moral, confiança en si mateix.

L'Alonart acaba de definir en un moment felís de vidència, ab el nom de Paraula-força en els moments actuals de Catalunya, la paraula Austeritat portada per en Corominas a l'arena de les nostres lluites. Y aquí la tinguem la força que'lls farà allunyar de l'estèril cim estètic del nostre intel·lectualisme actual pera fer nosaltres al món ètic, al món de l'acció, jo crec bregu ferverment en aquesta nova religió de l'Austeritat; jo voldria convertir en ella ja tota la nostra joventut, y pera penetrar en ella, pera anar pel camí ont trobarem el tresor d'Energia moral que'n's manca, senyalo a tots l'entrada única per nosaltres que volent viure de l'Intel·ligència, l'Estradi, escola de voluntat y de contemplació, escola de fentes realitats y de belles fantasies.

El dia que en la nostra Barcelona, el dia que en la nostra Catalunya plani aquest august silenci de l'Estudi que en aquesta terra plomanya sento batzegat al meu entorn, aquell dia començarà a creure que la nostra joventut ha ascendit un grau més y que es plenament europea. Per ara som no més que una algua mansa que's vents de l'Europa fan vibrar superficialment. La ventada no's forirà de ple fins que li obrim decididament la porta que acabem de senyalat.

MANUEL DE MONTOLIU

Leipzig, 15-III-910.

C. N. R. de Gracia

El dimecres, dia 23 del corrent, a les deu de la nit, tindrà lloc una conferència a càrrec den Pere Corominas, desenrollant el tema

Asseguransa social
L'acte serà públic.

Diumenge de rams

Hermosa diada daurada! Les primeres fulles, les primeres flors, les primeres avelles, les primeres verdors estivals, la començ. Es la primera alegria del bon temps sobre les blanques copes dels ametllers florits.

Jo no sé que té d'esgarifans aquesta diada! Un perfum de virginitat, de libertat l'envolten. Dintre la santetat cristiana de la diada s'hi sent bategar una forta ànima pagana.

El diumenge de rams en l'evangeli de Sant Mateu, es així:

«Els deixebles s'en varen anar y varen fer lo que Jesús els havia dit. Varen dur l'ase, varen estendre damunt seu mantells y s'hi va asseure Jesús. Molts de la multitud, llenaven sobre'l camí els llurs mantells; altres, tallaven branques dels arbres y ne cobrien el camí. Y tots els que anaven davant, cridaven: «Hossana, el fill de David! Benedict sigui aquell que ve en nom del Senyor! Hossana en les altures!»

Jesús entra triomfalment a Jerusalem, pocs dies abans de la seva Mort. El poble agita al seu voltant llors y palmes. Molts se prosternen fins a besarli els peus. Y aquest mateix poble, tres dies més tard, el crucifica.

Abans de l'ascensió austeritat de la setmana santa, els rams són una rialla de joventut y de gloria.

Ens sentim atrets per aquesta hermosa diada ciutadana. La fina daurada s'extén sota l'or del sol. Els infants passen duent ab alegria'l palmó cimbrejant, que branda ses llargues fulles exòtiques. Tots aquests palmos y llors s'uniran sota les voltes dels temples y sota les gòtiques arcades dels claustres, cercant la benedició. Els infants piquen fortament ab el palmó, pera fer la cabellera ben llarga:

«El ram,
el ram,
el ram de la Passió»

Lloros olorosos, palmes pesantes de confitures, palmos cunyits de cintes, se mouren incessantment.

«Obriu!
Obriu, que volem entrar!»

Y mentres tant, les primeres avelles ratllaran el cel, y els seus xiscles evocaran els dies primaverals; però d'aquí tres dies, l'austeritat, el silenci. Les vies ciutadanes s'adormiran en el repòs per algunes hores. Per les iglésies se besaran les llagues del Crist, del mateix que avui entra ardent dels claustres, cercant la benedició. Els infants piquen fortament ab el palmó, pera fer la cabellera ben llarga:

JOSEP MASSO y VENTOS

FESTA SIMPÁTICA

Com s'havia anunciat, divendres a la nit, se celebrà en el teatre Foment Andreuenc, la festa commemorativa del cinquè aniversari de la fundació de la Societat benèfica d'auxilis a la vellesa «La Previsió Obrera», que sostenen els obrers de la barriada de Sant Andreu.

El festival resultà llúcidissim, presentant l'elegant sala del teatre un animat espectacle atreïda d'una selecta concurrencia.

Assistiren a la festa, representant a les corporacions locals, els regidors pel districte novè senyors Mir y Miró, Ignasi Iglesies y Pere Corominas y el diputat provincial senyor Francisco Puigpí.

En altres palaes hi vegerem les famílies més distingides de la població, entre elles els senyors Dencas, Guinart, Gall, Puigvert, Gurr, Caranach y a l'ediputad a Cortes don Emili Junoy.

Al programa anunciat se li donà una execució acabadíssima.

A l'acabar la primera part de la festa el secretari de «La Previsió Obrera», se

nyor Guinart, donà compte de l'estat de la mateixa que ja coneixen nostres lectors. Després el senyor Gall pronuncià un discurs fent historia de les diverses etapes per les que ha passat la benemèrita entitat.

Les autoritats, els convidats y la premsa foren obsequiats delicadament.

La festa deixà un grat record en tots els que hi assistiren.

Una vergonya

TOTA UNA COMARCA EN PERILL DE TROBARSE INCOMUNICADA

Nostre estimat confrare «Bages-Ciutats», prossegueix la seva campanya en pro de que sigui arreglada urgentment la carretera de Manresa a Basella, pera evitar que quedí incomunicada tota aquella importantíssima comarca de l'Alt Cardener. A continuació retallam de l'estimar confrare alguns paragrafs y ens permetem excitar a les Comissions permanents de les Diputacions de Barcelona y de Lleida, a que apoin ab tot el llur valer y autoritat, les justíssimes reclamacions dels habitants d'aquella comarca.

«Es altament censurable la deixadesa ab que's tracten en aquest país tots els assumptes que afecten la marxa general de l'administració pública, vivim en un ambient de regimne burocràtic que si no l'aplanem de cop y volta acabarà asfixiant la vida y prosperitat de la nació.

Bona prova de lo transcrit es lo que'n's digué un comissionat de Solsona que conferencià ahir ab el governador civil y el director d'Obres Públiques de Lleida, els quals — com es costum en tota mena de funcionaris — li prometeren que procurarien atendre'l enviant quan fos possible, un enginyer que estudiés la manera de portar a cap la reparació de la carretera, en lo que afecta a son departament. Més se topa ab la dificultat del manament de la grava — detall inaudit d'imprevist — y sembla que ab un qualque pocs dies de gestes arrencades de qualquevulla lloc, se verificarà la millora transcendental que farà durar l'afermat de la carretera sigles y més sigles.

Seguint el mateix sistema de reformes bo seria també la supressió de la via de apremi als contribuents, que a la fi y al cap, deixantlos pagar ab signes, podrien deducirse a que esdevingués un bé comú y efectiu lo que avui tot s'en va en fum de cigarros.

Telefonem en pro de la carretera: «Ministre de Foment Madrid, «Ateneu Obrer Manresà prega V. E. ordeni immediata recomposició carretera Manresa-Basella, intranzitable.

«President, Angel Amat.» «Excm. Sr. Ministre de Foment, Centre Excursionista Bages (Manresa), reclama V. E. reparació enèrgica carretera Manresa-Basella pera evitar incommunicació y demés conseqüencies lamentables.

«President, Miró.» «El diputat provincial senyor Vila y Miralles, ha dirigit una carta al ministre de Foment ampliant el telegrama que abans li havia enviat y del qual ja donàrem compte. En ella li manifesta l'immens mal de cap de les entitats y particulars que tenen interès o se veuen en la necessitat de circular per l'esmentada carretera qual trinit, diu, es difícilíssim, havent anunciat les agencies de transport y la «Hispania-Manresana», que sospendran el servei, si no se millora. Posa també en evidència els trastorns que això reportaria, ja en les industries, ja en el comerç, y acaba fentse ressó del general sentit sintetitzant també en l'instància que fou presentada no fa molts dies la qual recomana que sigui resolta a la major urgen, cia.»

Els solars per vendre de la Reforma

El sistema que's proposarà a l'aprovació de l'Ajuntament pera estimular la venda dels solars edificables de la Gran Via A. té dues bases fonamentals: la venda a pagar en diferents anualitats y l'exenció de certs arbitris municipals per edificar.

Les vendes se faran per subasta pública y entre'l que presentin proposicions serà preferit aquell que oferedi pagar el solar a un bon preu. També tindrà preferència el que pugui comptar sempre que's compradors per anualitats no millorin l'oferta en més d'un 5 per 100.

El que no pugui pagar desseguida podrà oferir el ferho en un número d'anys que no acedirà de 15. A l'entrada, o sigui al firmarse l'escriptura s'haurà de pagar no més el 20 per 100 y el 80 per 100 restant se distribuirà per anualitats representatives del capital y dels seus interessos.

Mentres no s'hagi fet el pagament de la darrera anualitat l'Ajuntament tindrà una hipoteca sobre la finca per una quantitat equivalent al 90 per 100 del preu del solar, més una xifra que garanteixi en cas necessari les despeses de l'execució.

En igualtat de preu y condicions serà preferida l'oferta del que's comprometi a edificar més aviat. Si després d'haverse compromès a edificar no ho fes en el termini fixat, el comprador pagarà la penya d'una pesseta per mes y metre l'inal de fatxada.

El propietari dels solars així adquirits tindrà dret a edificar ab una construcció definitiva fins a cinc anys després de comprada la finca sense pagar penya de construcció, ni drets de taula. També se li dona per sis anys l'exenció dels arbitris sobre tributaris y llurnes y sobre conservació y llimpiesa de l'alcantarillat.

Ab aquestes condicions un contractista que vulgui fer cases per tornar a vendre pot comprar solars sense comptar en els tres primers anys, suficients per la construcció, més que ab el 38 per 100 del preu del solar y la que li costin els jornals y els materials de construcció, essent de notar que una part d'aquests es possible que no's hagi de pagar desseguida.

Anem a veure, doncs, si la fonsa constructiva de Barcelona se demostra en la nova via de la Reforma. Com que al mateix temps se tira endavant el contracte per la construcció de la Casa de Correus, podem ben bé dir que ara es quan els treballs de la Reforma van a començar de valent. A Casa la Ciutat s'hi estudien altres medis per activar la reconstrucció dels barris arrasats.

Informació política

La conferencia den Corominas

En un sol editorial, deu «La Sembrar, de Terrassa:

«Després de l'esmortiment per que han passat les nostres afirmacions nacionalistes, arran de la desfeita de Solidaritat, es verament encomiadora la veu de don Pere Corominas aixecada al teatre de Novetats barceloní, en pro de les reivindicacions catalanes. L'orientació y base netament nacionalistes en que, segons el distíngit conferenciant, deuen apoiarse les campanyes democràtiques y liberals de l'Esquerra catalana, es, a nostre entendre, l'única via que ab serenor d'esperit y honrada intencionalitat deuen informar totes les teories y totes les accions polítiques y socials que's desenvolupin a Catalunya. La veu eloquent den Pere Corominas deuen exaltarla tots els catalanistes, sigui quina sigui la nostra diferenciació, considerant com una fita d'inestimable valia en la via de les nostres campanyes.

Que l'esperit somont dels catalanistes ha despertat a l'affirmació de nostre deure d'organisar la vida nacional catalana en tots els aspectes administratius, social y polític, fins a la consecució del Parlament català, deuen rememorar a qui ab entesa rebent puerils repugnancies, ha reconcausat la política esquerrana, dictant una sèria direcció a tots els que paguin sentir una fredor en la llur ànima o una desviació en llur credo polític.

Benhaurada mil voltes la màgia paraula que te la virtut d'estreynar els nostres cors, confortant en unànim aspiració y patriòtic entusiasme.

El districte de Figueres

Està preparantse a Figueres un miting en el qual serà proclamada la candidatura de l'actual diputat, don Joaquim Salvatella, qui assistirà a l'acte, donant compte als seus electors, de la seva gestió parlamentaria.

Pendran part en el miting prestigiosos personalitats de l'Esquerra catalana.

El districte de Torroella

Diu un diari que no han donat bon resultat les gestions que don Juli Fournier feia pera que'l Govern l'encasellés pel districte de Torroella de Montgrí.

D'Herodes a Pilat

El senyor Toró y Martorell ha desistit de presentar per Vic la seva candidatura en les vinentes eleccions de diputats a Cortes.

Diu que ara intenta presentarse per Manresa.

El districte de Vilanova

Sembla que serà ruda la lluita en aquest districte en les vinentes eleccions.

Lluitaran probablement els senyors Rubaudonada, federal; Bertrán y Músitu, regionalista, y Travé, ministerial.

El miting de Canet de Mar

Aquest matí no s'ha pogut celebrar a Canet de Mar el miting anunciat en defensa de les escoles lliures. El nostre amic senyor Corominas ha comparegut a les deu del matí a Canet de Mar malgrat el mal temps, però's altres oradors no hi havien anat.

Sembla que a Canet hi ha dues menes de radicals: uns que estan constituïts en Comitè y uns altres que han cregut millor separarsen. Per lo vist en l'organització del miting no hi havien intervingut els radicals oficialment constituïts y això ha estat causa de que's oradors radicals no hi assistissin.

El senyor Corominas estava decidit a donar una conferencia en vista de l'entusiasme que ha despertat en el poble de Canet la celebració d'aquest acte de propaganda liberal. Però ha resultat que per intrigues dels cacsics y dels reaccionaris no's podia disposar a Canet de cap local per donar la conferencia. S'havia al·locat una tribuna a la Riera però la pluja ha destorbant la festa.

Això en comptes de fer cedir als joves liberals de Canet ha fet augmentar el seu entusiasme. Immediatament s'ha organitzat un miting, que's farà a Canet el dia 4 d'abril, a la tarda, ab assistència del senyor Corominas y d'altres propagandistes de la llibertat d'ensenyar. Són inditils totes les intrigues que's fassin pera destorbant el miting de Canet, perquè's que s'han posat al cap d'organisar-lo no recularan.

EL CONFLICTE DELS CARRETERS

S'ha acordat la vaga

No s'ha arribat, desgraciadament, a un arregle en la qüestió dels carreters. En la reunió celebrada ahir al Govern civil, els patrons rebutjaren les bases presentades pels obrers. Sembla que una de les que més oposició ha merescut dels amos es la relativa a unes determinades condicions que demanaven els treballadors en el cas d'esser despetats.

Per aquesta raó els treballadors han acordat demà no presentarse a la feina.

De manera que si per tot avui no s'arregla el conflicte, tenim una vaga en porta, que pot tenir desagradables conseqüencies, que a tots cal evitar.

EMULSIÓN NADAL

Es prepara una emulsió de 80 p. p. de aceite bacalao y todo asimilable. Reconfortante. Accio solo indigesta y pleada por vicia intestinales.

Festes y sports

Ciclisme

Desinteressades curses de bicicletes anunciades pera ahir al Velódrom Parc de Sports, se tingueren de suspendre a causa de la pluja.

Se celebraran avui, començant a la mateixa hora anunciada: dos quarts de quatre de la tarda.

Centre Nacionalista Republicà

Conferència del senyor Lluhi i Rissch

Poc després de les deu del vespre comença la conferència del senyor Lluhi i Rissch. La qual ja n'hem avaluat una impressió en la nostra edició d'ahir.

A l'entorn del conferenciant, ocupant lloc de la presidència, s'hi asseguren els senyors Carner, Marial, Gubern, Rodés, Calvet, Cruells i el delegat de la autoritat.

El senyor Lluhi comença així el seu parlament:

Raó d'aquesta conferència

«Haig de donar algunes previsions explicatives sobre aquesta conferència. Després de prendre possessió del meu càrrec de regidor i haver entrat a la Comissió d'Hisenda, era necessari que expliqués al poble la situació en què es trobava el nostre Municipi per emprendre una obra de govern.

«Aquesta obra ha d'anar aparellada forçosament amb la situació financera del nostre Consistori. És per això que, sabuda aquesta situació, s'imposava aquesta conferència pública.

«S'ha dit que l'Esquerra, tenint no més que tretze regidors en el Municipi, tenia força per influir d'una manera decisiva en el govern de la Ciutat. S'ha afegit que aquesta força l'exerciria intensament, per lo qual li cabia una gran responsabilitat en l'obra municipal i una gran missió a complir en la governació de Barcelona.

«Això no es pot exactament la veritat. La força la tenen sempre més; però no hi ha dubte que n'hem suficient per encarrilar l'obra municipal, per tractar d'imprimir-hi, d'una manera fonda, l'impressió del nostre pas.

«Ara anem a veure si és possible realitzar una obra regeneradora en el nostre Municipi; si és cabal i els recursos que compta puguin donar marge per a reformes i innovacions que demana intensament la vida moderna de les grans urbs.

Elogi del Municipi

«El Municipi és una creació hermosa de la naturalesa i una selecció de l'història. Abans d'esser regnegeada de la seva personalitat jurídica, ja existia de fet el Municipi, com llar germanívola a la qual s'agrupaven homes lligats per interessos múltiples.

«L'autoritat que més directament senten els ciutadans, és l'autoritat municipal, primera Societat política que s'acoba. Per això es tanta major la llibertat dels homes, en quant el Municipi obeeix a una més perfecta constitució.

«Els savis dels nostres temps han reconegut la gran importància de l'organisme municipal. Per llan reconegut que l'Estat més perfecte i com el més apropiat per a realitzar les grans obres col·lectives de l'Humanitat.

«En Toqueville i l'Errera han coincidit en apreciar les llibertats municipals, com la manifestació més important i indiscutible del procés d'evolució i vida que segueixen els pobles. Sense llibertat municipal, sense llibertat local, el poble vulgari donarà un govern lliure, perquè li mancarà l'aroma i la mateixa essència de la llibertat.

«Així es com considerem nosaltres el Municipi i es per això que pretem influir en el mateix, totes les reformes i les civilitacions generoses que tenen per espèrit la veritat i la justícia.

Hisenda municipal de Barcelona

«Com se troba, financierament, Barcelona, per tractar de realitzar algunes de les modernes reformes que nosaltres preconitzem?

«Barcelona té una migrada hisenda. Els seus pressupostos són d'interior i d'exterior, concretant nosaltres a tractar del primer, que és el veritable pressupost barceloní, ja que l'altre està sotmès a una vida especial establerta per la llei.

«El pressupost d'interior és de pessetes 27.243.151.70. Però d'aquesta quantitat se han de rebreixar pessetes 6.511.738.88 de contingent provincial, cupu de consums i pressu, quedant-ne no més per consuegut 20.731.412.82.

«Però l'Deute i l'amortització del mateix se'n mengen d'aquesta quantitat gairebé la tercera part, de manera que la veritable quantitat que Barcelona pot dedicar a les atencions de les seves necessitats, és de 14.220.520.92 pessetes, quantitat que no arriba ni de molt cobrir totes les atencions de Barcelona.

«Un parell d'exemples donaran a conèixer la pobresa i l'exigüitat del nostre pressupost. La ciutat ianki de Sant Lluís, amb una població com Barcelona, té un pressupost de 13 milions de dollars, és dir, gairebé duri per pesseta de lo que nosaltres tenim. La ciutat de París, amb una població de més de 300 mil habitants, té un pressupost de 24 milions de francs. L'economia de la comparació d'aquestes xifres no cal que la fem remarcar.

«L'insuficiència del nostre pressupost se prova al fet de que's salda cada any amb un déficit de quatre milions, és a dir, que's cobreix amb el condemnable sistema d'acreditat al crèdit.

«Els gastos municipals han augmentat en els darrers anys. En quatre anys, l'augment en personal ha estat de 684.000 pessetes, en xifres rodones; en tres anys, l'augment en deute ha estat de 787.000 pessetes, en contingent provincial de pessetes 203.000 i en pressu de 12.000 pessetes. En total, aquest augment suma pessetes 1.691.000.

«Queda quasi agotat el fons de Treasoreria, a tal extrem que a fi d'aquest any no tindrà Barcelona manera fàcil de pagar el déficit de 1911 ni del pressupost vigent.

«Això és molt greu. L'Estat i la província preuen de la Ciutat una quantitat que aquesta necessita per al desplegament de la seva vida. L'Estat no's contenta amb l'acaparament i el monopoli de les contribucions de major rendiment. Exigeix ademes una part grossa dels seus ingressos, obligant a suportar l'única explicació que representa pagar el cupu provincial a un organisme exclusivament administratiu i burocràtic.

«Barcelona necessita, doncs, d'una manera imperiosa un pressupost major, cap ciutat del món d'anàlega importància, té tant reduïda la xifra per als seus gastos. Demanar que l'Estat i la província renuncin a aquelles consignacions, no és, doncs, cap cosa exagerada.

Tipus d'Hisendes locals

«L'Humanitat, en el seu camí incessant cap a la civilització, ha cristal·litzat el Municipi en cinc tipus característics i re-

presentatius. Enumerats desde la llibertat a l'esclavitud, són així: tipus ianki, anglès, prussià, francès, espanyol.

«Se caracteritza'l Municipi ianki per una llibertat econòmica tant grossa, que solament té un límit en la legislació general de la tributació. Pot implantar nous tributs, esmerar en lo que vulgui els seus ingressos, de manera que arriba a constituir com un Estat minúscul, sobirà i independent.

«El tipus anglès ha sofert una lamentable regressió. Per resultat d'un aplaustament econòmic que sofria els municipals, s'hagué de recórrer a les dimes addicionals i a les subvencions de l'Estat al Municipi, en tal grau aquestes darreres que en 1888 ja arribaven a l'enorme xifra de 120 milions de francs. És de notar que així com augmenten aquestes subvencions, la preuada autonomia municipal desapareix, perquè són més nombroses i més importants les immissions del Poder central en la vida local. Aquest règim de subvencions porta l'intermissió del ministeri de l'Interior en el funcionament intern del Municipi.

«En el tipus prussià hi ha que distingir dos moments, que divideix l'obra municipalista de Mikel. Aquesta crea impostos territorials, industrials i professionals, que nodreixen els eraris municipals i donen a les localitats medis per realitzar una obra transcendental. El mateix gran reformista abolí el règim de les subvencions que després s'han tornat a establir.

«Els tipus francès i espanyol són l'antitesi del tipus ianki. Fora dels consums, no hi ha cap impost propiament municipal.

«A França té vida esplendorosa'l règim de dimes addicionals i subvencions. L'Estat té establerta la política funesta de crear obres d'interior, beneficències, higiene, etc., per les quals dona la deguda subvenció. De manera que'l Municipi ve a ésser així no més que un organisme administratiu, un apoderat, un mandatari del Poder Central.

«El Municipi espanyol és el francès agravat i parodiad desgraciadament. No té ni les subvencions d'aquell ni gaudix d'augment de les dimes addicionals. El desplegament de la vida municipal resulta cosa impossible. Se dona'l cas deplorable, per exemple, de que a Barcelona tenim un delegat regi que nomena'l Centre i paga'l Municipi.

«De manera que'l nostre únic camí es puja l'escala d'evolució que senyalen aquells cinc tipus municipals senyalats.

Municipalització de serveis

«Us faré notar, abans d'entrar a explicar aquesta part interessant del meu tema, la següent cosa: la municipalització de serveis públics està en raó directa de la llibertat i en raó inversa de la seva esclavitud. Així tenim que la municipalització és formidable al Nordamèrica, forta a l'Anglaterra, considerable a l'Alemanya, migrada a França i nula absolutament a Espanya.

«Tenim per municipalització, aquella política econòmica, segons la qual tota obra o empresa de caràcter general, pot ésser monopolitzada pel Municipi. És una mena de cooperativa de consum extesa a tots els habitants d'una localitat, una col·laboració de tots en una mateixa obra de regeneració.

«La municipalització ha d'aplicar-se principalment an aquelles empreses per les quals la llibre concurrència és un mite; an aquelles que per les seves proporcions no més poden escometre un nombre reduït de persones.

«En la municipalització hi hem de veure un fi social i un fi financer. Hi han obres, com l'instrucció i la beneficència, en les quals de la seva naturalesa, no'n poden resultar guanys. Y aquestes obres que obeeixen a un alt sentit social, s'han de realitzar amb els guanys de aquelles altres empreses, com el llum i els tramvies, que's poden saldar amb beneficis. L'unió d'aquests fins és la base de la municipalització.

«El senyor Lluhi s'extengué aquí en consideracions sobre les resultats, econòmics i socials, que en dotes les ciutats ont se municipalitza, s'han conseguit.

«Algua digué-se municipi a en tot el món, igualment com l'higiene. De 500 a 1.000 municipis tenen en tot o en part municipalitzat l'enllumenat públic. La municipalització de les construccions, especialment barris higiènics i cases per a obrers, existeix a Anglaterra, Alemanya, Rússia, Itàlia i França. La carà està municipalitzada a Portugal; el gas en algunes poblacions del Nord. Glasgow, que realitza l'ideal suprem de la municipalització, té municipalitzades fins les flors.

«En la majoria d'aquests serveis, l'Ajuntament hi troba un ingrés considerable. Ginebra'n treu la meitat dels seus gastos; Berlín no més de la llum ne cobra 5 milions; Brussel·les 2 i mitg i dels tramvies, Manchester, 1 i mitg.

Orientació de la nostra política municipal

«Explicat així, la meya conferència podria donar-se per acabada. Però preguntem: quina ha d'esser l'immediata política municipal a seguir? Jo entenc que l'ha de dirigir cap a reclamacions severes a l'Estat.

«Hem d'anar a la supressió del cupu de l'Estat, del contingent provincial i del pagament de la pressu. Els serveis generals imposats al Municipi (higiene, reformes socials), han de tenir compensació, en una o altra forma, pagada per l'Estat. Quelcom d'això venia ja en el projecte de Maura, i és precis que's fassi efectiu.

«Reforma o transformació radical dels impostos, sobre tot supressió dels consums. Ara estem en plena rutina, en abominable petrificació. Els precís evolucionar hardidament cap a la democràcia, a la tècnica científica, i a l'experiència feconda de les ciutats sanes, grans i lliures del món l'impost ha de gravitar sobre la riquesa; no deu pesar, com ara, sobre la pobresa, perquè així no es una cosa justa, sinó una maledicció.

«Hem d'impulsar la municipalització de serveis públics. Si se logren superabits, principalment han de deducir-se a fer efectiva l'amortització del deute, que es avui una martingala jurídica i una comedia econòmica. La civilització, d'acord amb la ciència anirà resoltament a l'amortització dels deutes públics, lo mateix els de l'Estat que's pesen sobre les corporacions locals.

«La llibertat municipal ha d'esser la base de la vida ciutadana, instrument de la humana ascensió a les formes més lliures, més perfectes i més justes de la civilització.

«Si tenim llibertat local ab base econòmica, desplegarem fortament la nostra vida i podrem realitzar els fins socials y

els fins econòmics de la municipalització dels serveis públics.

«Per ésser positiva i socialment la metròpoli catalana, un motor de civilització, una llar viva i lluminosa, necessita Barcelona tenir i gastar cada any els 13 milions i picu de dollars que gasta Sant Lluís.

«La llum constitueix un cas aïllat greu y típic. Ara costa a l'Ajuntament pessetes 1.463.296.29. Suposant que la municipalització doni el rendiment net que logra Brussel·les, o sigui 2.000.000 venim a la conclusió de que la municipalització pot aixugar la quasi totalitat del vigent déficit de Barcelona.

«Els precís confessar que's consums, presos principalment als pobres, representen la quasi totalitat dels ingressos nets, propiament dits, del Municipi.

«La Ciutat necessita inaplacablement resoldre'l problema de la seva situació financeria. Ha de desaparèixer el déficit del seu pressupost. Ha de portar a la par els seus títols de deute. Ha d'assegurar la amortització efectiva de les seves obligacions. Y per a realitzar aquest programa, l'obra econòmica, lograda per concessions de l'Estat, ha d'obrir camí en el públic per la col·locació del nou deute que ha d'emir per tots els fins de municipalització, construccions escolars y d'escolars, execució de la Reforma, etcètera.

«Y és precis declarar que la modificació radical és una mida de salut pública. El estat quora és no ja estancament, sinó ruina y putrefacció.

«Aquest problema econòmic l'ha de resoldre aviat, perquè de cada dia li serà més difícil. Deixeu que jo digui el meu somni per resoldre aquest problema: Barcelona ha d'anar a la desaparició del Deute.

«Deixeu-me dir que jo hi tinc imensa fe en Barcelona. Ella és la concentració de la nostra sang i la nostra vida. La credera dels nostres llums esperits. Jo voldria que tota la potència de que som capessis les apliquéssim a l'enlairament de la nostra ciutat. Jo voldria que fossim forts com a gegants per treballar per Barcelona.»

Una formidable ovació coronà la savia conferència del senyor Lluhi Rissch, qui després fou felicitatíssim per molts assistents a l'acte.

CAMPANYA PELS PRESOS

A TOTS ELS TREBALLADORS

L'indult, l'amnistia indult que en Canalejas oferi a to de tabals y platerets, ha donat ja els seus fruits. Son en nombre considerable les cartes que arriben a nostra Secretaria, protestant d'aquesta burla sangnanta.

Uns, com l'Olegari Abad, condemnat a cadena perpètua pel delicte de rebel·lió, perfectament comprés en indult, se y deixeu d'altres, com la Concepció Ortíz y l'Eugenia Ruiz, condemnades a 6 anys y compreses també en el mateix, se'ls hi notifica l'ordre d'extranyament.

Y per a completar el quadre publicuem la següent carta dels empresonats del taller número 1, reveladora de l'estat de ànims en que aquells desgraciats han quedat després de l'amnistia indult.

Així dirà la carta:

«Señor don Federico Vinas: — Salud. «Presente. «Los compañeros del taller número 1, nos dirigimos a nuestros compañeros de la Comisión Pro-presos y manifestándoles lo que a continuación nos expresamos a fin de que se publique dicha carta, dándole las más expresivas gracias. — Los firmantes.

«Hace cerca de un mes que se firmó el indulto y todavía estamos esperando con la mayor impaciencia su aplicación. «Nuestros compañeros e hijos, pedazos de nuestros corazones, padres y madres, se contaban ya felices, nosotros teníamos alguna esperanza más, cuál fue nuestro terrible desengaño al ver que nada nos tocó!

«Es justo que en una capital con los miles de almas que tiene Barcelona, tengamos que pagar cuatro inocentes.

«A caso, futuros nosotros quien tanto deño cometimos en la semana llamada trágica?

«Sepan nuestros compañeros que si la justicia tuviere que castigar a todos los que a su antojo creyeron culpables, tendrían que encarcelar a toda Barcelona, desde el más niño al más anciano, pues todos, todos podrían ser culpables, según el modo de obrar que han tenido los manifestantes, porque ellos fueron sus represores. ¡Valiente indulto!

«Con pocas gracias que el señor Canalejas conceda como esta, tendría que desvelarse tanto y perder el tiempo cabildando, más cuenta le hubiera tenido dejar el indulto quieto en el tintero, porque fue lástima que gastara las plumas en escribir tantas.

«Son 450 aproximadamente los compañeros que quedamos y creemos que siempre podremos contar con el apoyo de los que están en libertad.

«Aguí todos son honrados obreros que por falsas delaciones sufrimos los rigores carcelarios, mientras nuestras familias sucumben en la miseria, unos acusados de incendio, otros de robo y saqueo, otros por no ser gustosos los tribunales, somos excluidos del llamado indulto; todos, casi todos por acusadores falsos, sin comprobación del delito que se nos acusa. ¡En paz descansen los acusadores falsos e infames!

«Así sabe el señor Canalejas engañar al pueblo? Compañeros: Un segundo Maura subió al Poder, nos pintó un cielo color de rosa para luego arrojarlos al abismo.

Luchad por nuestros hermanos, por nuestra libertad, que venga ese indulto total o la amnistia, pues de lo contrario, plantear el obyocto a esas buenas gentes a ver si nos devuelven a nuestros hogares donde tantas lágrimas se han vertido y siguen en la amargura; un obyocto como el que yo en que fui arrastrado por la miseria, y nuestra libertad será un hecho, pues los carcerados nos siguen y tenemos que aplastar con nuestras plantas a los reptiles que nos amenazan desde sus guaridas.

«Salud os desean los compañeros que gimen en estas cárceles.

«Olegario Abad, Antonio Villanueva, Martín Roig, José Ruera, Domingo Camps, Salvador Monner, Andrés Grau, José Bel, Bel, Rafael Moncholí, Juan Ribas, Vicente Morera, Buenaventura Ribas, Juan Arred, José Casanovas, Ramón Soler, Vicente Canadà, José Ribó, José Cruz, Francisco Sans, Pedro Sans, Francisco Miguel, Ramón Miguel, Miguel Miquel, Amadeo Camis, José Ferrer, José Corcoy, Alfonso Moncalá, Abelardo Barreras, José Munté, Andrés Vinals, Domingo Valle, Bernardo Aguilar, José Benedito, Leonardo Carreras, Enrique Veber, Agustín Lafuente, Francisco Magrans, Pedro Urdies, Marcelino Jiménez, Salvador Pómez, Emilio Ibañez, Buenaventura Mateu.

Compañys: entre en Canalejas que de mana una tregua y negres companys pre-

sos que's excitén a la lluita per la seva llibertat, l'elecció no és dubtosa. La Comissió Pro-presos, creient complir son deure, torna altra volta ab més energia si hi cap que abans a emprendre la campanya ab la seguretat, que a l'igual que la anterior, comptant ab vostre decidit apoi.

Treballadors: a lluitar per la completa llibertat de tots els presos. A diquidar els successos de juliol.

La Comissió Pro-presos convoca a tots els delegats que la integren, a la reunió que's celebrará el proper dimars, a les nou de la nit, en son local social, per a traslladar la linia de conducta a seguir, en la próxima campanya. — La Comissió.

L'incendi de can Bonnetoy

Afegim nous detalls del sinistre ocorregut abans d'anit y del qual ja'n parlaréu en l'edició d'ahir.

L'explosió ocorregué a dos quarts de onze de la nit, en un departament de la fàbrica de sulfur de carbon d'una caldera, sobrenint després l'incendi de l'edifici. El departament esmentat és un cos d'edifici aïllat, d'uns 20 metres de llarg per 10 d'ample, cobert de teulada, sostingut per armadures metàl·liques. Existien en ell sis grans calderes de forma cilíndrica, d'uns cinc metres de llarg per un y mitg de diàmetre, les quals estaven plenes de sulfur de carbon, destinat a la fabricació d'ot de remolca. Treballaven en aquesta secció tres homes.

Fou explosió una d'aquestes calderes, saltant els trossos arrencant la teulada, motivant l'enruncament de les parets, y anant a parar a la teulada d'un cos d'edifici immediat, ont existien les premses de l'ot. An així hi ha que afegir l'enruncament de parets, destrucció de finestres, trancadissa de vidres, etc., etc., y la combustió del sulfur de carbon d'una caldera contigua a la que explotà, y que, com es sabut, crema en flama de blau esblaimat.

L'explosió produí la mort dels tres obrers que's trobaven al local. Aquests són: Josep Bayé, de 34 anys, casat, encarregat de la secció; Josep Picó, de 35 anys, valencià, que sols feia dues setmanes que treballava a la casa; y Francisco Taurant, de 45 anys, solter. Aquest darrer era molt sortit, qual feia que coneguessin ab el sobrenom de «Sort». Son cadavre quedà entre les runes, no poguent ésser retirat fins ahir ben entrat el matí, per la asfíxia atmosfèrica que creaven els vapors de sulfur de carboni, que feren impossible tota tentativa de salvament que iniciaren els demés companys de treball, en nombre de 80.

Els bombers tampoc pogueren manobrar davant la temensa de que's repetís l'explosió.

Eren les dotze quan hi acudí el jutjat de guarda que era'l de l'Oest, jutge senyor Vélez, escriví senyor Alemany. Davant del jutge declararen diversos testimonis. Després se retirà, tornant-hi al matí d'ahir, a l'esser trobat el cadavre del Taurant.

Al sereno de la fàbrica, que's trobava a alguna distancia del lloc de l'explosió, li caigué al damunt una planxa de ferro que, fent-lo caure a terra, li produí lleugeres contusions.

A la una el senyor Falgués manà que's retirassin part dels bombers i els automòbils, quedant un retén de 30, ab un carro dels de primera sortida.

A més de les víctimes esmentades, cal destacar comte de les següents desgracies: Joan Batista Añeta, altre dels encarregats de la fàbrica, signé tal l'impressió que rebé al sentir l'explosió, que perdé l'ús de la paraula, no recordant fins d'ore o tres hores després. El vel Joan Borrás, de 29 anys, que per veure millor els detalls de l'explosió entrà al terrat d'una casa veïna, tingué la desgracia de caure desde regular alçada. Recullit, se'l dugué al Dispensari en greu estat y en el sudit establiment benefici li apreciaren diverses fractures y intensa commoció cerebral.

Ja era mitgdia d'ahir quan acabà l'incendi desapareixent els temors de cap nova explosió. Els tècnics de la casa, exposant a aquells que hi entràrga, se'n sofren, trobant-se en bones condicions y sense cap mena de perill. Aleshores se retirà'l retén de bombers.

La causa de l'explosió? Això és lo que encara no se sab del cert. Corria la següent versió: a dos quarts d'onze, Josep Bayer, anà a la secció destinada a la fabricació d'olis de remolca, en busca d'una quantitat d'aquest líquid, que li entràrga el regent d'aquesta secció. Quan el Bayer anava a sortir, entrà precipitadament Josep Picó, parlant ab aquest rapidament y donant motius de molta agitació. Bayer y Picó sortiren depressa y corrents sense que l'Alferez, encarregat de la secció d'olis, tingues temps d'interrogar-los. Cinc minuts després, una horrible detonació iniciava la tragedia.

COMUNICAT

Ens ha sigut remesa per la seva publicació la següent carta, que insertem no més que com a prova d'imparcialitat y debatent als seus firmanets tota la responsabilitat dels conceptes y de les frases que hi estan contingudes:

«Senyor director d'EL POBLE CATALA.

Barcelona.

Respectable senyor: Dies enera varem tenir ocasió de llegir en el periòdic que vostè tan dignament dirigeix, un comunicat que portava la firma de l'arcalde, tinent d'arcalde y un síndic de l'Ajuntament de Vilanova que, tant pels conceptes inexactes que contenia, com per les injurioses imputacions que'ns feia, no podem deixar passar sense una rectificació que formulam ab els següents termes.

Primer. Es rigorosament cert que un tinent d'arcalde, el senyor Macià, per si se vol sapiguem son nom, president accidentalment una sessió, va deixar la presidència para insular ab groliers paraules a un dels abax firmants (el regidor senyor Massó) contra qui va dirigir ab actitud si no agressiva, almenys provocativa y insolent.

Segon. També és cert, y així ho sab y ho ha comentat tot Vilanova, que un altre tinent d'arcalde (el senyor Vidal y Ripoll) va fer una cosa per l'estil contra un altre dels firmants (el regidor senyor Braquer) a qui obligà a protestar de l'actitud de buscarons per aquell adoptada al dirli que fora d'allí (se referia fora de la sessió) li diria una cosa a cau d'orella.

Tercer. Es igualment cert que en plé saló del Consistori l'arcalde republicà de R. O. va tractar de «fill de mala mare» a l'autor d'un esbute publicat per «El Mundo» de Madrid, jurant y perjurant que l'imatge en quant sapigués del cert qui era.

Quart. Que cap dels regidors de la col·lecció senten simpatia ni animositat per les empreses de serveis públics, ab lo qual estan en condicions de superioritat de cri-

ter i d'independència sobre un dels regidors republicans, del qual se diu que s'ha de venjar de la fàbrica del gas per haver-li sigut presa la plassa de fanaler a un fill seu.

Assegurem també que en el sí del Consistori s'han pronunciat paraules impropies del lloc y fins inculcs per part del senyor arcalde y altres regidors republicans, encara que, respecte an aquest punt, com que la qualificació de propietari y de cultura de les paraules depèn d'un criteri purament personal y subjectiu, no podem insistir sobre lo mateix. Fàcilment se comprén que un carter, per exemple, trobi culcs y propies paraules que farien enorgir les galles d'una persona millor educada.

Per últim, els grans projectes de sanejament de la minoria lerrouandista, com diuen els mateixos, els guarden en cartera, doncs en les ordres del dia confeccionades pel senyor arcalde no hi ha ni figurat fins ara cap assumpte de profit per la vila. Es més: moltes proposicions presentades per alguns dels firmants ni siquiera s'ha consentit que siguin discutides, y malgrat haverse demanat per quatre o cinc vegades el contracte de l'arrendament de consums, encara no s'ha presentat a la taula.

Y, per fi de festa, podem dir que si bé és cert que's firmaven el comunicat en l'arcalde, tinent d'arcalde y un síndic de l'Ajuntament, també ho és que no portaven la representació del mateix, perquè aquest no'ls autoritzà mai per llençar injurioses y aixecar falsos testimonis. Cal remarcar aquest punt de la representació que algú podria donar-hi, perquè consti d'una manera indubtable que, no sols no són majoria, sinó que cap dels firmants va volguer acceptar la vara, en virtut de les imputacions que a favor del candidat encausellat pel Govern exigien els cacs de Barcelona, y cap d'ells tampoc ha volgut acceptar cap tinença, com a protesta pel nomenament d'un arcalde de R. O. republicà.

Donant mercès, quedem de vostè afectíssims servidors, q. b. s. m. Francisco Navarro, M. Massó Llorens, Casimí Font, Miquel Altimba, Andreu Batet, Miquel Ventosa, R. Ill Juncosa, Joan Braquer y Josep Polak.

DE L'AJUNTAMENT

Ordre del dia

Heus aquí els dictamins més importants que figuren en l'ordre del dia de la sessió del dimars vinent.

Un, proposant que s'exposi al públic el projecte de rectificació de la numeració del carrer de Sant Hipòlit, de la barriada de Sant Andreu de Palomar.

Altre, proposant que s'acordi: que para proceder immediatament a practicar los trabajos de derrumbamiento de las tierras y rocas que en la ladera derecha de la montaña de Montjuich y sitio conocido por el «Morroto» amenazan caerse, lo cual, al suceder ocasionaria sensibles desgracias atendiendo el importante y continuo tránsito que se efectúa por la carretera que dirige a Casa Antón y al Cementerio de la S. O., se autorice al señor arquitecto jefe de Urbanización y Obras para invertir hasta la cantidad de dos mil pesetas en la adquisición de dinamita, mecha y fulminantes, así como en el pago del plus o suplemento de jornal de una peseta cincuenta céntimos diarios de los 15 individuos de las brigadas municipales que se han de dedicar a dichos tan rudos como peligrosos trabajos.

Altre, para que s'instal·lin dues fonts, una en el passeig de Santa Eulària, prop del carrer de Rosal, de Sant Andreu de Palomar y altra, entre'ls números 210 y 220 del viciat passeig.

Altre, para que s'amortisi la plassa de fons de divisió de l'oficina facultativa d'U. y O., vacant per defunció de don Enric Figueiras.

Altre, para que s'acordi l'acceptació de la cessió gratuita dels terrenys afectats pel projecte d'obertura del carrer de la Industria, de la barriada de Sans, oferta per don Marian Bassili, apoderat de dona Lidia Bassili y Vinals.

Y altre, proposant s

Ha mort en aquesta ciutat la virtuosa senyora donya Madrona Carbó, vídua de Cases y mare del nostre estimat amic don Joaquim Cases Carbó.

Era la finada una dama molt estimada de tots els que pogueren apreciar les seves virtuts, per lo qual en moltes distingides famílies sentí la seva mort.

Nosaltres adreçem al nostre amic Cases Carbó l'expressió del nostre més sincer condol, i desitgem tingui tota la resignació per suportar tan dolorosa desgràcia.

—LA EGIPCIA. El millor servei funerari.

Es realment intolerable el servei de les companyies de tramvies de Barcelona, especialment el de l'Anónima. La majoria dels cotxes d'aquesta, per esser vells i la fusta ressecada, aquests dies de pluja estan impossibles de guiar. Es prefereix anar pel carrer, on al menys se pot obrir lliurement els parafrejos.

Esperem — l'esperança ja se sap que és la darrera cosa que perd l'home — que aquesta vegada la companyia aturi aquesta qüestió que no són sols nosaltres els que la fem, sinó gran nombre de ciutadans que han vingut a pregar que no es torni a repetir.

—Fetge.—Aigua de «La Vernière».

Vida corporativa

Ha estat aplassada fins demà, a les sis de la tarda, la conferència que sobre «L'art en la vida i el teatre en l'art» devia donar avui a l'Ateneu Barcelonès, el distingit publicista portuguès don Francisco de Manuel Homem Christo.

Avui, a l'A. E. P., don Alfred Menéndez, director de l'«Internacional Institución Electrotécnica», presentarà els plans de son projecte «Aeroc» o nau per navegació aèria sense gas, hídric ni alet, als accionistes que costegen la seva construcció i a alguns amics. Hi estan convidats a més els Societats i revistes científiques que finalment se relaciona amb aquest problema.

L'Institut Mèdic Farmacèutic celebrà sessió demà, al vespre, per discutir els temes pendents dels doctors Serrallach i Sanclément i el del doctor Ferrer y Píera. «Com hi ha que tractar als artritis indefinits?».

—Estómec.—Aigua de «La Vernière».

La Junta Directiva de la Cambra de Comerç d'aquesta ciutat, en la darrera

sessió que celebrà, donà la presidència de don Pere G. Maristany, s'enterà ab viva complacència de les gestions realitzades per don Ferrer y Píera, i pel secretari de la Corporació durant ses darreres sessions a Madrid respecte als assumptes de veritable interès per als elements que la Cambra representa.

La Junta acordà expedir telegrames als senyors president del Consell de ministres i ministre d'Estat, recomanant-los la necessitat de que, pels mitjans a son alçada, procurin lo més prompte possible sigui un fet el tractat de comerç entre la República de Cuba i Espanya.

Fou aprovat l'informe que, d'acord amb el dictamen de la comissió nomenada a l'efecte, va emetre la Cambra en virtut d'una consulta que li varen fer els delegats dels ministres de Marina, Gràcia i Justícia i Estat en la Conferència de Mèlida, sobre la proposta de convenis internacionals relatius a les hipoteques i privilegis marítims i a la limitació de la responsabilitat dels propietaris de barcos, que han d'esser examinats en dita conferència.

En vista del resultat de la informació feta per la Cambra sobre les causes de no haver-se constituït a Barcelona el Tribunal Industrial, se va resoldre manifestar a l'Institut de Reformes Socials, que sollicita el parer de la Corporació sobre l'assumpte, que la causa immediata de això és la falta de consignació per als treballs que s'requerixen per ultimar el cens electoral de patrons i obrers.

Foren aprovats els dictamins emesos sobre la comunicació de la Cambra de Mèlida relativa a alguns conclusions de l'últim Congrés Africainista, i sobre l'afor del paper forat de tela destinat a embalatge; i les gestions fetes prop de les Cambres de Comerç de Palma de Mallorca i Mahó ab motiu de les inexactituds publicades en un periòdic de Berlín sobre les illes Balears.

Se resolgué demanar una nova aclaració de les darreres disposicions sobre el timbre aplicable als coneixements de embarcament, per a que's declari que no és obligatori l'ús del timbre en els coneixements per expedicions fetes en barcos nacionals o estrangers ab destí a la exportació, excepte en el cas de que l'obligació que representen hagi de ferse efectiva davant de les autoritats judicials espanyoles.

En vista dels perjudicis que para els elements industrials significaria el manteniment d'alguns preceptes del Reglament provisional de policia marítima, se nomenà una comissió encarregada d'estudiar l'assumpte i de proposar les gestions que la Cambra hagi de realitzar pe-

ra la defensa dels legítims interessos industrials menassats.

S'acordà gestionar que's posi aviat reme al perill que para la salut pública, i especialment para els elements del port, constitueix la fetor que despendeix la clauquera que desemboca al peu de Montjuïc.

També s'acordà evacuar l'informe demanat per l'Administració de la Duana de Barcelona sobre una instància del Gremi de cançons de la mateixa, en el sentit de mantenir el criteri de la Corporació sobre la necessitat de que'l comerç tingui la llibertat necessària en les seves operacions; gestionar la rebaixa del preu de l'abonament del servei telefònic interior i del fixat para les conferències entre Girona i Barcelona, i contestar en igual sentit a una comunicació relativa a serveis dels Magatzems generals de Comerç.

Se consignà el sentiment de la Corporació per la mort de don Antoni Borrrell, excomptador de la mateixa; foren admesos dinou socis nous, i, finalment, la Junta s'enterà de nombroses comunicacions.

—Melsa.—Aigua de «La Vernière».

De la Diputació

La Comissió provincial ha despatxat els següents assumptes: De la Secció de Governació: Adjudicació del servei d'impressió i circulació del «Boletín Oficial» para l'any 1910.

Reclamació de l'Ajuntament de Castellví de Rosanes, contra la classificació de partits mèdics que fixa la real ordre de 27 de setembre de 1909.

De la Secció de Comptes municipals: Dictamen propostant l'aprovació i finançament dels comptes municipals de Barri de la Salut, Collibrú, Pinel de Mar, Lluçanès, Sant Llorenç Savall, Sant Quirze de Besora, Sant Vicenç de Torelló, Tagamanent, Tona i Vilanova de Sau, tots de 1909.

Idem de censura als comptes municipals de Manresa, corresponents a l'any 1908, els quals s'han d'elevat al Tribunal dels Regne, al qual competeix la definitiva resolució.

La mateixa Secció ha despatxat ab el governador els següents assumptes: Dictamen de censura ab esmenes als comptes municipals de Castellet de Ripoll, Figols, La Bolla, Matadepera, Piella, Santa Maria de Miralles, Santa Maria de Ollé, Vacarisses i Vilvil, de 1908.

Idem de qualificació de les esmenes que ofereixen els comptes municipals de Prats del Rei de 1908.

Idem autorisant l'execució del pressupost municipal extraordinari para el corrent any de Sant Sadurn de Noya.

Idem imposant una penya a l'arcalde de Santa Marguerida del Penadés per no remetre acabat l'expedient d'apreci contra els comptadors de diversos anys, De la Secció d'Hisenda:

Informe sobre diverses reclamacions interposades contra determinats arbitris consignats en el pressupost ordinari de la ciutat de Sabadell, para el corrent any.

Retorn al governador de l'expedient relatiu a la reclamació interposada per don Antoni Giménez contra un repart d'arbitris extraordinaris del poble de Corbera. Reclamació d'agravi interposada pel rector de Santa Maria de Palautordera contra la quota que té senyalada en el repartiment d'arbitris extraordinaris, corresponent a l'any 1909.

Idem de la interposada per don Miguel Estebanell y Riu, don Leandre Jo, contra els d'ampres que té senyalats en el repartiment dels arbitris extraordinaris del poble de Galícia para l'any 1909.

Aprovació d'alguns comptes relacionats ab la celebració de les subastes de l'emprestit provincial.

—Últim avens en Calentador (únic en son sistema) para beny i rentamans patentat para Europa; funciona automàticament igual a gran que a petita pressió; rendiment, 12 i 20 litres aigua per minut, a 60 graus. Concedida venda exclusiva als senyors Llorenç Germans, passeig Sant Joan, 44.

Webres y Arts

Com varem anunciar, el primer concert a Barcelona de la «Orquestra» de comiat de l'eminent pianista austriac Emil Sauer, tindrà lloc dimars, al vespre, al Palau de la Música Catalana.

El programa que executarà és interessant per diversos conceptes, especialment pel seu eclecticisme, puig al costat del gran clàssic italià Scarlatti hi figuren obres del moderníssim Debussy, passant per la gran sonata op. 110 de Beethoven, pels romàntics representats per Chopin i Schumann i acabant ab dues grans obres pianístiques de Liszt.

El senyor Domènec Español tindrà aquest vespre, a tres quarts de deu, a l'Associació Catalana d'Estudians, la tercera conferència sobre «L'Anell dels Nibelungs». Explicarà i executarà els temes i moments principals de «La Walkyria».

—Xampany IRROY; es el millor.

S'estan activant al teatre Romea els assaigs de la darrera comèdia den Pompeu Crehuet, titulada «Contagios», que s'estrenarà el dissabte de gloria, inaugurant la temporada de primavera, para la qual l'empresa compta ab un bon nombre de produccions de joves y eminents autors.

—Portes d'acer ondulat.—Arthur Santamaria, fabricant de la marca A. y A. Santamaria, prega a sa nombrosa clientela se serveixi dirigir els encàrregs al seu únic despatx, ronda de Sant Antoni, 72.

Revista mundial

DOS ANGELESOS DE PURA NISSAGA

Traduhim d'un diari l'història de dos anglesos que s'havien salvat d'un naufragi de fa 30 anys en una illa deserta i que han sigut recollits per un vaixell de la seva nació. L'esmentat diari fa una serie de comentaris i suposicions molt gracioses sobre l'estada dels dos naufrages en la deshabitada illa, que no podem resistir la temptació de transcriure.

Una vegada en la illa, els dos anglesos, que no's coneixien, decidiren ferse la competència l'un a l'altre, començant per construirse lurs cases l'una en front de l'altra.

Mr. Johnson fou el primer en tenir horita junt a sa cabanya; l'altre, Mr. Williams, se feu una hort a jardí.

Aleshores son rival plantà un jardí, construint algunes gabies en les quals hi tancà diversos animals, escrivinthi aquest rètol: «Jardí zoològic».

Poc temps després tenia jardí zoològic el seu veí, y ademés un aqüari. A la porta de la seva finca hi fixà aquest rètol: «Entrada pública».

Al dia següent, a la porta d'enfront s'hi llegia: «Mr. Johnson, metge de Londres, exerceix de franc».

Mr. Williams no podia caureix de possessió, y col·locà en sa casa aquesta inscripció: «Agenda funeraria».

Y així seguien passant anys, posant abdos per medis indirectes, tot quant posseïen a disposició de son veí; però no se saluaven perquè no havien estat presents.

Quan el barco anglès arribà a la illa estaven conversant. Què havia succeït? Una cosa singular: Mr. Johnson tenia un mico que's feia simpàtic al veí; aprofitant aquest vincle, l'amo del mico l'insinu per-

fectament en tot el cerimonial de la comèdia anglesa, y pocs dies abans d'arribar el vapor havien estat presentats únicament pel mico.

Aleshores abdos se contaren ses impressions y la esperança mutua que tenien de que algun succés extraordinari els posés en relació.

—Jo esperava — deia Mr. Johnson — que haguessiu caigut malalt para tenir el gust d'assistirvos.

—Jo sols esperava — responia Mr. Williams — que's morissiu para tenir el gust d'esser vos útil.

—Us hauria curat, segurament: era l'únic cas en que podia acreditar-me com a metge.

—Jo tenia que's morissiu: hauria tingut que plegar la meua agenda funebre. També manifestaren els motius de la seva discòrdia.

—Un dia — digué Mr. Williams — vaig estar a punt de declararvos la guerra y fer-vos mon esclau.

Tenia previst aqueix cas — contestà Mr. Johnson — sempre'm semblàveu persona sospitosa; per això vaig introduir el meu mico a casa vostra: era mon espia. Ademés la meua habitació era més alta que la vostra, para dominar-la ab els meus trets.

—Confesso que us he explotat — respongué Mr. Williams — vaig construir una casa de manera que la vostra me dongués ombra.

—Oh, amic meu! jo també m'he servit de vos en aquest desert: com que sou un home molt ordenat en tots els vostres actes, feia 30 anys que'm servíeu de rellotge.

PUBLICACIONS

«Il·lustració Catalana». — Pagant tribut a l'actualitat de la present setmana, publica aquesta revista catalana diverses notes de art religiós, entre elles uns tapissos den Torres i Amat.

A més de notes d'actualitats nacionals y estrangeres, s'hi veuen els retrats de don Pere A. Ventalló, Joan Arseni Vivesnouze, Joaquim Malats y Avel·lí Artís Balaguer.

El text, interessant y apropiat, el formen els senyors W. Coroleu, Patrici Civil, J. Pípan, Llorenç Ribet, phre., Salvador Galmés y Ramon E. Bassegoda.

Hem rebut el núm. 1 de la revista «Qui sembla culla», portaveu mensual del Sindicat Agrícola de Sallent.

Hem rebut el núm. 62 de la «Revista de la Càmbra Murua de la Propiedad».

TELEGRAMES Y TELEFONEMES

MADRID

LO QUE DIU LA PREMPSA

Publica les següents disposicions: Decrets de Gràcia y Justícia, Instrucció pública y Foment ja comunicats.

Decret de Marina disposant que's consideri ampliat el del 21 de juny darrer en el sentit de que a l'almirallat hi corresponguin tres ajudants personals, un de els quals de l'armada com secretari.

Concedint la gran creu del Mèrit Naval blanca al capità de navili de primera don Leopold Hacer, que està de reserva.

Declarant excedent, a la seva instància, a don Juli Urbano, interventor de l'ordenació de pagaments en els ministeris de Gràcia y Justícia y Governació.

Real Ordre circular disposant que'l dia 15 de maig vinent començin els exàmens d'ingrés a l'Academia Militar y subjectant al programa que's publica avui en la «Gaceta».

Anunciant trobarse vigint una plaça de quefe d'administració de quarta classe del cos d'advocats de l'Estat, corresponent la seva provisió al torn de mèrit per concurs. Obres inscrites en el Registre General de la Propietat intel·lectual durant el quart trimestre de l'any anterior.

Crèdit de 5,250 pessetes para l'abonament d'indemnizacions al personal encarregat del servei de conservació del patrimoni de varies províncies.

Para Balears corresponen 240 pessetes, para Barcelona 250 y para Girona 500.

UN VIATGE APLASSAT

El president del Consell tenia projectat un viatge al Ferrol, acompanyat del ministre de Marina, però, segons nostres informes, dit viatge ha sofert un aplassament.

Signoria el motiu, però es quasi segur que no hi sigui del tot agena la qüestió electoral.

Tampoc està decidit si'l senyor Arias de Miranda realitzarà tot sol el viatge en projecte.

LO QUE DIU «EL LIBERAL»

Després de manifestar que existeixen para els mateixos motius que'l Dimores de Cendra para la crisi, diu lo següent: «Versemblable trobem el rumor de que en Moret hagi declarat el seu propòsit de no tornar al palau, si alguna vegada hi torna, fins que'l desdita cicle polític se tanqui y s'acabi; y aduuc descaut tal rumor, creiem que deu esser repulsiu altament el que'l prenguin per cap de ture para lograr que altres ensopeguin y caiguin en la mateixa trampa en la que ell va ensopegar y va caure quan menys ho esperava».

No treiem ni podem rei; ab molt sentiment nostre, tampoc ajudem a cap senyor. Tenim molt poca confiança en l'obra de restauració democràtica que ha promès intentar el senyor Canalejas y que durant molts anys ha sigut la mèta de les seves aspiracions».

FIRMA DE GUERRA

Els senyors Canalejas y Aznar han estat molt de jorn al palau, para sotmetre a la firma del rei la proposta de recompenses otorgada pel combat del dia 30 de setembre a Melilla, y una combinació d'ascensos per mort del general Salinas y el pas a la reserva del general González Valarino.

EL MATRIMONI

Al ministeri de Gràcia y Justícia no tenen notícia de que'l Papa se proposi publicar la Enciclica exigint el contracte civil en matrimoni, abans de ferse'l canònic.

Se diu que la conferència que han tingut el bisbe de Sion, el ministre de la

Governació, el Nunci y el ministre de Gràcia y Justícia, han versat sobre aquest extrem.

EL COMTE DE L'OLIVA

Valladolid. — Ha sigut interrogat el comte de l'Oliva, qui ha declarat que ara s'ha convertit de que's seus criats, que's tenia per honrats, són uns criminals.

Diu que la premsa li ha servit para que li caigués la vena que tenia als ulls. Assegura que si ho hagués conegut abans del crim hauria expulsat als seus criats, a la custodia dels quals va confiar la finca de Compenal on la seva esposa, y ell passaven llargues temporades.

El comte ha sigut processat com encoberidor del crim.

El comte ha marxat cap a Madrid ab el seu fill.

Està decidit que la defensa del comte la portin juntament l'ex fiscal del Suprem don Xavier Ugarte y l'advocat republicà don Marian Fernández López.

L'acusació privada la sostindrà l'advocat catòlic don Alvar Alba y Pimentel.

RECOMPENSES

Proposta de recompenses pel combat del 30 de setembre.

Concedint la gran creu de Maria Cristina als generals Tovar, Alfau y Morales.

Ascendint a general de brigada el coronel Jordana.

Proposta de recompenses del 21 al 31 de juliol.

Hi figuren nombrosos creus roges y senyaltes y una pensionada al capità don Joan Linares pel seu comportament als «La-vadores».

Decret creant la medalla commemorativa de la campanya del Rif.

Destinant al manament del dipòsit de sementals al coronel don Lluís Chateu.

Id. al manament del regiment de Talavera al coronel don Artur Fernández Mas.

Id. al manament del regiment de Victoria al coronel Roselló.

Ascendint a oficial tercer de la reserva al sargent de Administració don Manuel Saavedra.

Concedint el pas a la reserva al general González Valarino.

S'ha concedit la creu de segona classe del Mèrit Militar ab distintiu roig al tinent de navili marqués de Magaz, y de primera classe de la mateixa ordre als alferes de navili don Angel Jacome y don Joan Felu, per mèrits concrets ab motiu dels successos de Barcelona.

LA COMISSIÓ DE BILBAO

Avui ha estat al palau a complimentar el rei la comissió de Bilbao que gestiona l'Exposició.

Després ha visitat al senyor Canalejas. També ha visitat al president l'arcalde de Madrid.

HOMENATGE AN EN MENENDEZ PELAYO

Santander. — «La Atalaya» publica un article parlant de l'homenatge que's tracta de rendir al senyor Menéndez Pelayo.

El projecte ha sigut molt ben rebut, a jutjar per la llarga llista d'adhesions que publica dit periòdic.

DE XAFARINES

Xafarines. — A causa del mal temps que ha regnat en aquestes costes ha arribat ab retràs el vapor «Villarrube», del que ha desembarcat el delegat dels Centres hispano-marroquins, el qual ha reconegut l'importància que tenen aquestes possessions para l'expansió comercial d'Espanya al Marroc.

EN CANALEJAS

El senyor Canalejas ha anat a casa del general López Domínguez a felicitar-lo per esser el seu sant.

Allí ha trobat a don Bernabé Dávila, ab qui ha conferenciat detingudament.

Després ha estat una estona al seu des-

patx de la Presidència, enterant-se de les darreres notícies, que acusen tranquil·litat en tota la península.

Desde la presidència s'ha dirigit a casa del seu germà don Lluís, ont ha esmorzat.

A les tres de la tarda ha anat el senyor Canalejas a casa seva, disposant a rebre gran nombre de visites.

Pel carrer de La Huerta, el del seu domicili, han desfilat tots els personatges polítics que's troben a Madrid. Complint els devers de cortesia ab el quefe del Govern, han acudit a felicitar-lo ab motiu d'esser el seu sant, liberals conservadors, republicans y algun que altre carlí, formant rotllons en els que's parlava de política com si's trobessin al saló de conferències del Congrés.

Els rumors de crisi que ja varem avançar y que acull algun periòdic, eren desmentits festivament pels amics del senyor Canalejas.

El Govern — deien — té l'absoluta confiança de la Corona, y les eleccions se faran pel maig, pel juny estarà constituït el Parlament y aleshores se veurà ab qui està el partit liberal.

Molt demat el senyor Canalejas ha rebut la visita del secretari de l'ambaixada marroquina, que li ha entregat, de part del seu quefe, un preciós alfange ab puny cobert de pedres precioses.

Al regal acompanyava una carta del embaixador, en alarb, que'l senyor Canalejas ha enviat al ministeri d'Estat para que sigui traduïda.

Del cos diplomàtic també ha rebut el quefe del Govern les acostumades felicitacions.

De províncies són molts els telegrames que ha rebut el senyor Canalejas.

FIRMA DE JUSTICIA

Indults reglamentaris a Jaume Foré, Josep Pérez y Didac Padilla.

Indultant a Jesús Campos, condemnat per l'Audiència de Victoria, per atentat. Nomenant canonge de la Colegiata de Alacant a don Manuel Hernández y Rodríguez.

CAP A TARRAGONA

Para assistir als mitjings que demà tindran lloc a Tarragona, han sortit en el exprés el marqués de Tamarit y els senyors Salaberry y Soler y March, y en el ràpid els Srs. Nougués y Roderic Soriano.

UN CANDIDAT PER SANTA COLOMA

En els centres oficials se'ns ha dit que el candidat oficial per Santa Coloma de Farnés es el senyor Lluís Prat.

LA «FIESTA NACIONAL»

En la cursa d'avui s'ha tirat a l'arena un xicot nomenat Alexandre Garcia, el qual brenca l'embestit, inferint-li dues banyades en el musle.

FRED

Desde ahir regna a Madrid un fred molt intens.

A la matíada un huragà apagà tots els fanals de la capital.

LA FESTIVITAT DEL DIA

Ab motiu de la festivitat del dia els centres polítics han estat molt desanimats.

UN DECRET QUE'S DEROGA

S'assegura que en el Consell de dilluns el senyor Merino presentarà un decret derogant un altre den Moret del dia 15 de novembre sobre desamortització administrativa.

Primerament sols se pensà en derogar en la seva part contenciosa, però després d'algunes conferències ab el senyor Canalejas y altres persones s'ha acordat que la derogació sigui total.

DE SEVILLA

Sevilla. — Se deixa sentir un fred bastant intens.

Durant una violenta tempesta han caigut alguns llamps en les afores de la ciutat sense causarafortunadament cap mal.

COMMEMORANT LA «COMUNE»

Els socialistes han celebrat solemniament la commemoració de la «Comunes». S'han pronunciat discursos de tons radicalíssims.

ACORD DE L'AJUNTAMENT

L'Ajuntament ha acordat que consti en l'acta de la sessió d'av

CONSISTORI DELS JOCES FLORALS DE BARCELONA ANY 1910

Continuació de la llista de composicions rebudes

136 Pròleg, L.: «Plena del seny...» etc.;
137 El desertor, L.: «L'home d'a terra...»
138 A la cinquantesima, L.: «Halt la...»
139 L'estrella, L.: «Madame, un liscron...»
140 De mitja nit, L.: «Deu...»
141 La Medalla, L.: «Dir entre...»
142 A l'estimada, L.: «Dir entre...»
143 Nupcial, L.: «Vida nova...»
144 La Reina, L.: «La nostra...»
145 «Ena...»
146 «Donne, chavete...» etc.;
147 «Assoliment, L.: «Inimicats...»
148 «Guerra, L.: «Fraternitat...»
149 «Trista, L.: «Per un...»
150 «Ex abundancia cordis...»
151 «Comunió, L.: «Per nos fills...»
152 «Díale, L.: «Ei teu poder, Amant...»
153 El baró burlat, L.: «Home cruixit...»
154 Gloria d'un ceptre, L.: «La terra a sa presència...»
155 Tormant de París, L.: «A caseta...»
156 Anyorances, L.: «Beatus ille...»
157 «Tardes d'or del benaurat estiu...»
158 «Goig de Sant Josep Oriol...»
159 «L'home en grec...»
160 «Flocs de l'amor...»
161 «L'auell de la por...»
162 «Nits de setembre...»
163 «Hossanna! Hosanna!»
164 «Epitafium, L.: «Reliquia del passat...»
165 «Roselles...»
166 «A la verge del Camí, L.: «Oració...»
167 «Paraules d'Ossia...»
168 «Pedres augustes...»
169 «Egare vella...»
170 «Sonets mitològics...»
171 «Alconis, el bon tirador...»
172 «El secret de la Sphinx...»
173 «Amor omnia vincit...»
174 «Les tentacions de Jesús...»
175 «Victor leo de tribu Judae...»
176 «Altoibiscar, L.: «Patriotisme...»
177 «Orfanesca...»
178 «Deus meus, respice in me...»
179 «Elegia perduda...»
180 «Clarors, L.: «Perspectiva...»
181 «Rosari d'Amor...»
182 «Enots al vent...»
183 «Una falla, L.: «En...»
184 «Contricció...»
185 «Booz adormit...»
186 «De Victor Hugo...»
187 «Cansó de Nadal...»
188 «Arriben a Betlem...»
189 «Nits de les Verges...»
190 «L'ermiteja sobre'l mar...»
191 «Valldemos...»

192 Hores vives; 193 Abril, L.: «De G. d'Annunzio...»
194 Castor i Polux, L.: «Tot art veritable es adonació...»
195 «Fulgora Rusina...»
196 El bressol de Jesús, L.: «Non, non...»
197 Cansons humils, L.: «Natura...»
198 Jesús dona llicència al temptador, L.: «Qui respondem dixit...»
199 «Els dos Reis, L.: «Tret d'un Missal...»
200 «Plantus, 203 Visió alegòrica, L.: «La Verdadera felicitat...»
204 Dues Mares, L.: «Confiança...»
205 La meua Terra, L.: «Deu i Patria...»
206 «Elogues, L.: «A Apol·lon, deu del ritme...»
207 Cansó del Sionita, L.: «Parafraza...»
208 La mort de l'heroe, L.: «L'amor es vida...»
209 «L'amor ho es tot...»
210 «Sant Josep i el Diable...»
211 «Rondalla del temple de la Sagrada Família...»
212 «Pior Imperial, L.: «Nissaga de braus...»
213 Himnes, L.: «Assonants, impresions i lirics...»
214 Visionaria, L.: «Telepatia...»
215 «Iveta pastora, lema...»
216 «El Saber i l'ignorancia...»
217 «L'estranys amor, L.: «Enigmas...»
218 «Records, L.: «A la meua mare...»
219 «Montserafina, L.: «Pregaria...»
220 «Serenitat, L.: «Contemplació...»
221 «Barcelona, L.: «A la setmana d'odi...»
222 «Coros, lema...»
223 «Croquis de novel·la...»
224 «Corona marmoria de sonets votius...»
225 «A fin qu'a tot jamais de siècle en siècle vive...»
226 «Jo so la vida, L.: «Simfonia...»
227 «Vida...»
228 «Dos germans, L.: «Si l'últim exte pareix veia...»
229 «Reps, L.: «Deu tingi d'aroma la festa...»
230 «Tristes amors, L.: «Victimes...»
231 «Perdudes il·lusions, L.: «Fantasia...»
232 «La costa de Llevant, L.: «O riu, quan to aspiciam...»
233 «Horaci...»
234 «La mort de Don Joan...»
235 «Ripoll, L.: «Joies...»
236 «Els cantars de Lady Wilson...»
237 «Romanticos somos; quien que es no es romántico...»
238 «Ruben Dario...»

Aquestes son les composicions rebudes en Secretaria fins al mitjà del 15 de març de 1910. — El Manteridor Secretari, Carles de Fortuny.

ESPECTACLES

GRAN TEATRE DEL LICEU.—Festival Wagner. Atenció les justes indicacions de variis wagneristes, l'empresa admet de les diferents classes d'abonament que tenen establertes, els admistrat també per un sol de les tres cicles de quatre funcions cada una.

TEATRE CATALA ROMANA.—Avui, a dos quarts de quatre de la tarda i nit, a les nou: darreres de l'espectacle en 7 actes y 38 quadros, «La passió de Jesús», magnífic decorat, atres y vestuari.—Demà, benefici Sirvent-Vives, «Mai se fa tard si el cor es jove y joveventut». En assaig: «Ontalegia».

TEATRE TIVOLI.—Avui, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre: primer, «Los saltimbanquis»; segon, «Hipl Hipl ó atracció de forasteros»; prenenthi part madame Debrige y la Dora.—Nit, a les nou: l'opere en dos actes, primer, «El Fint Pensión», grandesa d'espectacle; segon, «El vauvau en tres actes, «Las graseas de Hércules», obra de molts enredos y de moltes rialles.—Preferencia ab entrada a pessetes; de plates: 1'50; entrada general: 50 cèntims. Demà, diluns, benefici de la gitana Dora, en el Teatre de Novetats; ab motiu del montatge del decorat de l'obra d'espectacle en dos actes, viatge turisme, «Ohel Ohel».

TEATRE DE NOVETATS.—Gran temporada de Cinematograf y atraccions. Avui, diumenge sis atraccions d'èxit, sis. Seccions a les quatre cinc, sis y set tarda y de dos quarts de deu a dotze nit, figurant entre elles, Dora la gitana y el Doro chiquitín, èxit rialles, aplaudiments a la gran «sra» acrobates cómica, The Felitos, triomf dels Satanas, Miss Victoria C. Auguri y Sirters Borkanis.—Tots els dies estrones de pel·lícules.—Palcs a pessetes; entrada ab dret a ocupar totes les localitats excepte els palcs 25 cèntims.

TEATRE GRANVIA.—TEATRE LIRIC CATALA.—Avui, diumenge, tarda y nit, despedida de la companyia. Tarda: a dos quarts de quatre: primer, «Comiat de Soltería»; segon, «Vilalamos» (dos actes), èxit immens; tercer, gran èxit, «La festa major».—Nit, a les nou: darreres representacions: primer, «La Santa Espina» (tres actes) de A. Guimerà y Morera; segon, «Vilalamos» (dos actes), de A. Artís Balaguer y C. Ord.

TEATRE NOU.—Avui, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, darreres representacions d'aquest cèlebre vaudeville.

Pastilles Hércules. A les sis: darreres representacions de la comedia satírica de Donay.

EDUCACIÓ DE PRÍNCIP. Nit, a les nou: darreres representacions.

Pastilles Hércules. A les onze: darrera immissible de EDUCACIÓ DE PRÍNCIP.

Marguerida Xirgu inimitable.—Nota.—Demà, tarda y nit: «Salomé» y «Pastilles Hércules». El dissabte de Gloria, estrena verdaderament sensacional.

CORALINA & C. Se despata a comptaduria.

TEATRE SORIANO

Avui, diumenge, 20 de març de 1910

A les tres, secció senzilla

1. Cinematograf.

2. BOCACCIÓ.

A les quatre

1. LOS NERVIOS.

2. LA CORTE DE FARAON.

A LES SIS

1. CARRANQUE.

2. LA CORTE DE FARAON.

Nit, a les nou

1. SI ME DEJASEN HABLAR.

2. BOCACCIÓ.

3.

La corte de Faraon

TEATRE MODERN DE GRACIA.—Avui, grans funcions per la companyia Munt Roses.—Tarda, a un quart de quatre: per darrera vegada, «El detective Serlok Holmes».—A les sis en punt: «La vocació o Mossèn Baldomero, el Liberal», preus barattissims.

TEATRE SALA IMPERI.—Avui, diumenge, a un quart de quatre, primera secció senzilla: primer, «Tony Grice», darreres funcions de la temporada; segon, Cinematograf.—A dos quarts de cinc, segona secció senzilla: primer, l'èxit «El patulillo»; segon, Cinematograf.—A les sis secció especial: primer, 199 representació de la opelera en tres actes, «La vida alegre», per les senyores Morat y Fernández; segon, Cinematograf.—Nit, a tres quarts de deu, secció especial: primer, «Las bandoleras»; segon, 50 y darrera representació de l'opelera en tres actes tres.

LA VIUDA ALEGRE. Tercer, interessant Cinematograf.

GRAN TEATRE ESPAÑOL.—Avui, diumenge, dia 20, tarda, a les quatre.—La preciosa opelera Nit, a les 9 i 1/2, la gran diosa opelera de Wagner, cantada per Elisa Leveroni. Dues opelers posades en escena ab gran propietat. Nutrida orquestra, dirigida pel mestre don Sebastia Rafart, còs de ball, comparsaria, etc. Preus reduits.

GRAN FRONTÓ D'ITALIA

Tots els dies grans partits per renomats pilotaris.—Entrada: 1'50 pessetes.

Velodrom Pare de Sports

Les carreres anunciades pera ahir se celebraran avui, diumenge, a dos quarts de quatre de la tarda.

1. Alexandria 19 març

Obra

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui

Anterior

Avui